

Reč života - Novembar

“Blago onima koji mir grade, jer će se sinovi Božji nazvati” (Mt 5,9).

Jevangelje po Mateju napisao je hrišćanin iz tadašnjeg jevrejskog miljea; iz tog razloga sadrži mnoge tipične izraze te kulturne i verske tradicije.

U 5. poglavlju, Isus je predstavljen kao novi Mojsije, koji se penje na planinu da objavi suštinu Božjeg zakona: zapovest ljubavi. Da bi ovom naučavanju pridalо svečanu notu, Jevangelje nam govori da On pri tome sedi, poput učitelja.

I ne samo to: Isus je takođe i prvi svedok onoga što najavljuje. Ovo se ističe na veoma očigledan način kada objavljuje Blaženstva, program za celog njegovog života. U njima se otkriva radikalna priroda hrišćanske ljubavi sa svojim plodovima blagoslova i puninom radosti. Blaženstvo, upravo o tome se radi.

„Blago onima koji mir grade, jer će se sinovi Božji nazvati” (Mt 5,9).

U Bibliji, mir, Šalom na hebrejskom, ukazuje na stanje harmonije osobe same sa sobom, sa Bogom i sa onim što je okružuje; i danas se ljudi tako pozdravljaju, kao izraz želje za puninom života. Mir je pre svega Božji dar, ali je poveren i našoj privrženosti.

Zaista, od svih Blaženstava, ovo odjekuje kao najaktivnije, pozivajući nas da izademo iz ravnodušnosti i postanemo graditelji harmonije počevši od sebe i oko nas, pokrećući inteligenciju, srce i ruke. Traži obavezu da se brine o drugima, da leči lične i društvene rane, traume pruzrokovane sebičnošću koja prouzrokuje podele i da promoviše svaki napor u tom smeru.

Isus, Božji Sin, ispunio je svoju misiju kada je dao svoj život na krstu da ponovo ujedini ljudi sa Ocem i obnovi bratstvo na zemlji. Iz tog razloga, svako ko je graditelj mira liči na Isusa i prepoznat je kao On, kao Božji sin.

„Blago onima koji mir grade, jer će se sinovi Božji nazvati” (Mt 5,9).

Idući Isusovim stopama i mi možemo svaki dan pretvoriti u „dan mira“, čime ćemo okončati male ili velike ratove koji se svakodnevno vode oko nas. Za ostvarenje ovog sna važno je izgraditi mreže prijateljstva i solidarnosti, pružiti pomoć, ali i prihvatići je.

Deniz i Alesandro su nam ispričali: „Kad smo se upoznali, bilo nam je dobro zajedno. Venčali smo se i to je bio veoma lep početak, a pogotovo kad su došla deca. Kako je vreme prolazilo, počeli su usponi i padovi; među nama više nije bilo nikakvog načina dijaloga, već je sve bilo predmet stalnih rasprava. Odlučili smo da ostanemo zajedno, ali smo se stalno vraćali na iste greške - zameranja i sukobi. Jednog dana, jedan par, naši prijatelji, predložili su nam da učestvujemo u programu podrške parovima u

poteškoćama^[1]. Našli smo ne samo kompetentne i pripremljene osobe, već „porodicu porodica“, sa kojom smo podelili svoje probleme: više nismo bili sami! Svetlo se opet upalilo, ali to je bio samo prvi korak: kada smo se opet našli kod kuće nije bilo lako, i ponovo smo padali. Ono što nam je pomagalo je bila briga jedno o drugom, sa posvećenošću da započnemo ispočetka i ostanemo u kontaktu sa ovim novim prijateljima, da zajedno krenemo napred.“

„**Blago onima koji mir grade, jer će se sinovi Božji nazvati**“ (*Mt 5,9*).

Mir Isusov, kako kaže Kjara Lubik „zahteva od nas nova srca i nove oči da volimo i vidimo u svima kandidate za sveopšte bratstvo“.

I dodaje: „Možemo se zapatiti: 'Čak i u svadljivom komšiluku? Čak i u kolegama na poslu koji staju na put mojoj karijeri? Čak i u onima koji se bore u nekoj drugoj stranci ili u protivničkom fudbalskom timu? Čak i u osobama drugih vera ili nacionalnosti?' Da, svi su mi brat i sestra. Mir počinje upravo ovde, iz odnosa koji umem da uspostavim sa svakim od svojih bližnjih. 'Zlo dolazi iz srca čoveka', napisao je Idino Đordani, a 'da bi se uklonila opasnost rata potrebno je ukloniti duh agresije, eksploracije i sebičnosti od kojih dolazi rat: potrebno je da proradi savest'^[2]. Svet se menja ako se mi menjamo, [...] pre svega, isticanjem onoga što nas ujedinjuje moći ćemo da doprinesemo stvaranju mentaliteta mira i da radimo zajedno za dobro čovečanstva. [...] Ljubav je ta koja na kraju pobedi jer je jača od svega. Pokušajmo ovako živeti u ovom mesecu, biti kvasac nove kulture mira i pravde. Videćemo kako se u nama i oko nas rađa novo čovečanstvo.“^[3]

Leticija Magri

^[1] Up. 10 godina „Puta svetla“ na <https://www.focolare.org/famiglienuove>.

^[2] I. Đordani, *L'inutilità della guerra*, Rim, 2003, str. 111.

^[3] K. Lubik, Reč života, januar 2004.